

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קנכ אֲשֶׁר פָּזָה רְצִית אֶצְבּוּל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר מִסְפְּרִי רְבָבוֹ אֲזֶה תַּקְוֹז לְפָלֶל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות 30

שְׁדָר הַלְּמֹוד לְלוֹט ל' ב בָּסְלָם:

שְׁפָרְרָה לְקֹאָפְּרִי טְוֹזָהָרִי זְהִוָּפָעָה:

וְזֹה פְּרִישׁ (בָּא קָמָא נ"ט): **אֲלֹעֵזֶר יְעִירָה** הַזָּה סִים מִסְאָגָא
אֲכָמָא. אָמָרוּ לְהָה: מַה עֲבָדָת? אָמָרָה: קָא מַתָּא בְּלִינָא
עַל יְרִישָׁלַיִם - כִּי הִיה מַתָּא בְּלַעַל יְרִישָׁלַיִם קְרִיחָה גַּאֲמָנָה, הַיָּנוּ
עַל קְלֻקוֹל הַאֲמוֹנָה. וּעַל-כֵּן סִים מִסְאָגָא אֲכָמָא, לְהַזּוֹרָת שְׁגַתְקַלְקָל
חוֹתָם הַרְגֵּלִין וְגַעַשָּׂה מִחוֹתָם' יְדָם נְדָתָה. וְזֹה: 'מִסְאָגָא אֲכָמָא',
שְׁגַתְקַלְקָל הַרְגֵּלִין וְגַעַשָּׂה נְדָתָה, כִּי עַקְרָבָר הַזָּא' (חַלֵּין מ"ז),
וְזֹה גַעַשָּׂה עַל-יָדָיו קְלֻקוֹל הַאֲמוֹנָה, כִּי עַקְרָבָר הַאֲמוֹנָה, בִּמְבָאָר
לְמַעַלָּה (שְׁעַל-יָדָיו קְלֻקוֹל הַאֲמוֹנָה, שֶׁהָוָא בְּחִינָת חֹוֹתָם הַיְדִין,
נְתַקְלָל מִמְּילָא חֹוֹתָם הַרְגֵּלִין, כִּי עַקְרָבָר הַאֲמוֹנָה בְּגַ"ל).

אָמָרוּ לְהָה: **מֵי חָשֵׁיב אַת לְאַתָּא בְּזִילִי וְכַי** - הַיָּנוּ שְׁחַשְׁדוֹהוּ
שְׁיִשׁ לֹז גְּדָלוֹת, וּעַל כֵּן עַל יִדָּה נְתַקְלָלוּ הַרְגֵּלִין,
בְּבִחִינָת (תְּהִלִּים ל"ז): "אֶל תִּבְזֹא נִי רְגֵל גָּאוֹה", כִּי עַל-יָדָיו גְּדָלוֹת
נְתַקְלָלוּ הַרְגֵּלִין, בְּבִחִינָת: 'כָּל הַמִּתְגָּאָה, כָּאַלְוָ דָזָח רְגֵלִי
הַשְּׁבִינָה' (עיין ברכות מ"ג: ובחא"ג שם ועיין קדושין ל"א ובר"ז שם). וּעַל כֵּן כִּיּוֹן
שְׁחַשְׁדוֹהוּ בְּגְדָלוֹת, חַבְשֹׁוֹהוּ, כִּי עַגְשׁ הַגְּדָלוֹת הַזָּא תִּפְיִסְתָּה, בִּמְזָ
שְׁאָמָרוּ רְבֹותִינוּ, זְבּוֹנָם לְבָרְכָה (מְגַלָּה י"ג): וְאִם הַגִּים דְעַתָּו,
הַקְדּוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הַזָּא מִשְׁפִּילָוּ, שְׁפָאָמָר "וְאִם אֲסּוּרִים בְּזָקִים". גַּמְצָא
שְׁעַגְשׁ הַגְּדָלוֹת - תִּפְיִסְתָּה, וּעַל כֵּן חַבְשֹׁוֹהוּ.

אָמָר לְהָה: בָּעוֹ מְגַאי אוֹ אֲבָעֵי מְגַיבּוּ - כִּי זֹה יְהִיה גַּסְיוֹן אִם
יִשׁ לֵי גְּדָלוֹת, אִז רְאוּ שֶׁלָּא אָוְבָל לְהַשִּׁיב לְכָם, כִּי 'כָּל
הַמִּתְגָּאָה, חַכְמָתוֹ מִסְתַּלְקָת מִמְּנוּ' (פָּסָחים ס"ז). **בָּעֵי מְגַיְהָה**: הַאִי
מִאֵן דָקִין כְּזֶפְרָא מַאי מִשְׁלָם? קַץ כְּזֶפְרָא - הַזָּא בְּחִינָת שְׁפָגָם

בעוזות. כוֹפֶרֶא – הוא בחריגת עוזות, בחריגות קולות, כמו שכתוב (תהלים ק"ד): "הַכְּפִירִים שָׁאֲגִים לְטַרְפָּה". ושאל: מי משלם מי שפגם בזה בעוזות? והשיבו: משלם כוֹפֶרֶא – כמו שפגם ישלים.

רְשָׁאָל: זהא לא הי תמרי – כי על-ידי זה שפגם בעוזות יכול לבוא קלקלול האמונגה. זהה תמרי, בחריגת (ירמיה ב): "ההימיר גוי אלקים, ועמוי המיר בבודאי" וכו'. והשיבו: ישלים תמרי – כמו שפגם על קלקלול האמונגה. זהא לא הי תמרי – כי אפ-על-פייכן עדין לא בא לבפירות. והשיב: בשים – הינו גיהם, שבל העולם אחד מששים לגיהם (עיין תענית י). כי עוז פנים לגיהם; כי הענשים של כל הדברים החליף אברחים אבינו, עליו השלום, על שעבוד מלכיות (עיין מ"ר לך פ' מ"ב פקודי פ' נ"א), אך ענש בעוזות נשאר רק בגיהם. זה שפגם בעוזות דקדשה על-ידי עוזות פנים דסטרה-אחרא, ישלים בשים, הינו בגיהם בג"ל.

בעוזות דקדשה הוא בחריגת תשרי, ועל בן נקרא "ירח האתנים" (מלכים א ח), מלשון תקיפות בעוזות, כי אז צועקין ישראל קולות וקול שופר, שהקולות כלם הן בחריגת עוזות בג"ל. ועל בן אז נחתמו וגתקנו שני החותמות, חותם בתוך חותם היידין, ועל-ידי זה זוכין לקבל מוסף ממוצביחי הדור, שהוא בחריגת חותם הרגליין בג"ל, שהם בחריגת שני החותמות, חותם בתוך חותם, בג"ל.

וזה תשרי – בגימטריא שתי פעים חותם עם הב' תבות (במובא בפתבי האר"י, בכוונות נעילה והושענא רבא). ועל בן בתשרי שמחת ישראל, כי עוזות הוא על-ידי השמחה בג"ל, כי "חידות ה'

זֶלְקָנִינְתָּן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קניל אֵלֶיךָ רְפָאָתְךָ שְׁדָךְ אֵלֶיךָ רְפָאָתְךָ לְפָלָלָךְ
ח'ק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאָרוּעַי הַוְצָאתָן נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי שְׁעִירָתָן ח'ק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר"

היא מַעֲזִיכֶם", וגם הַמִּקְרָא הַזֶּה נָאָמֵר עַל רָאשׁ-הַשְׂגָה:

(הַשְׁמָטוֹת הַשִּׁיבִים לְהַתּוֹרָה הַזֶּאת)

וְזֶה (דָּבָרִים ז): "וְהִיא עַקְבָּתְשָׁמְעוֹן אֶת הַמְשֻׁפְטִים הָאֱלֹהִים"; 'עַקְבָּי'
- בְּחִינַת רְגָלִין, וּרְגָלִין הֵם בְּחִינַת הַמּוֹכִיחִים כֹּג"ל, וְלֵהֶם
מְגָלִים הַדִּינִים, וְהֵם מּוֹכִיחִים אֶת הַדָּוָר. וְזֶה: "וְהִיא עַקְבָּתְשָׁמְעוֹן", הִינוּ,
שֶׁמְבָבְחִינַת רְגָלִין, הִינוּ הַמּוֹכִיחִים, "תְשָׁמְעוֹן אֶת
הַמְשֻׁפְטִים הָאֱלֹהִים", הִינוּ הַדִּינִים, כִּי לֵהֶם מְגָלִים אַוְתָם כֹּג"ל, וְהֵם
מוֹכִיחִים בָּזֶה אֶת הַדָּוָר כֹּג"ל:

בְּלֵד הַקְוֹלוֹת הֵם בְּחִינַת עַזְוָת קֹול הַמּוֹכִיחַ הִיא בְּחִינַת קֹול
שׁוֹפֵר, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִيهוּ ג"ח): "בְּשׁוֹפֵר תְּרֵם קֹלְךָ", וּבָנָן קֹול
גְּגִינַת. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ג): "הִיטִּיבוּ נָגֵן בְּתְרוֹעָה" קֹול הַגְּגָנוֹן
הֽוּא בְּחִינַת תְּרוֹעָה, בְּחִינַת שׁוֹפֵר, בְּחִינַת "זִאתָה תְּרוֹעָה אֶת
עַמִּי" כֹּג"ל:

בְּיַמִּי רְבָן גַּמְלִיאֵל הִיה הַדָּוָר, שְׁהִיְתָה תֹּרְתָּם בְּחִינַת 'גְּשָׁמָע',
בְּחִינַת תִּפְלָה. וְזֶה שָׁאָמָרוּ רְבּוֹתִינוּ, זְכַרְוּנָם לְבָרְכָה

(מְגָלָה כ"א): 'בְּיַמִּי רְבָן גַּמְלִיאֵל הִיוּ לוֹמְדִים תֹּרָה בְּעַמִּידָה' -
'עַמִּידָה' הֽוּא בְּחִינַת תִּפְלָה כֹּג"ל. וְעַל בָּנָן מְשָׁמֶת רְבָן גַּמְלִיאֵל
בְּטַל בְּבּוֹד הַתּוֹרָה, כִּמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבּוֹתִינוּ ז"ל (שם וּבָסּוּטָה מ"ט):

בְּכָל עַזְלָם יִשְׁבַּת בְּחִינַת גְּעֻשָּׁה וְגְשָׁמָע. וּבָנָן בְּמַלְאָכִים יִשְׁבַּת
וְגְשָׁמָע, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ק"ג): "גְּבוּרִי כְּחַ עֲשֵׂי דָּבָרָו
לְשָׁמָע בְּקוֹל דָּבָרָו", וּכִמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבּוֹתִינוּ, זְכַרְוּנָם לְבָרְכָה (שְׁבָת

פ"ח): מֵי גָּלָה רֹז זֶה לְבָנִי, רֹז שְׁמַלְאָכִי הַשִּׁירָת מְשַׁתְּמַשִּׁין בָּזֶה,
שְׁגָאָמָר: "גְּבוּרִי כְּחַ" וּכְוּ:

אֵי אָפָּשָׁר לְהַתְּקִרְבָּה אֶל הַקְדָּשָׁה כִּי אֵם עַל-יִדִּי עַזְוָת, כִּמוֹ
שְׁכָתוֹב: 'הִי עַז כֹּמֶר' - כִּמְבָאָר לְעַיל. וּבָנָן אָמָרוּ רֹז"ל

(ב'יצה כ"ה): 'לֹא גַּתְגֵּה תֹּרֶה לִי שְׂרָאֵל, אֶלָּא מִפְנֵי שְׁהָן עַזְיָן'.

גָדוֹלָה, בְּזִישָׁה, שְׁגַכְפָּלה שְׁנִי פָעָמִים בְּפָסּוֹק (יואל ב): "זֹלָא יַבְשֵׁו" וּכְיוֹ, "זֹלָא יַבְשֵׁו עַמִּי לְעוֹלָם" (מוֹעֵד קָטָן ט):

הַגּוֹן-עַדְן וְהַגִּיהָנָם הַם בְּזֹה הַעוֹלָם מִמְּשָׁח, אֲךָ אֵין אָפְשָׁר לְבוֹא לִשְׁם מִתְחִמָּת הַקְּרִירוֹת שֶׁבְּצָד צָפוֹן וְדָרוֹם. וְצָעַר הַבּוֹשָׁה גָדוֹל מִאֵד יוֹתֶר מַעֲגָשׂ גִּיהָנָם, וּכְלָיִסּוּרִי עוֹלָם הַזֶּה יִשְׁבַּח בְּהָם צָעַר הַבּוֹשָׁה, שְׁמַתְבִּישׁ מִחְבָּרִיו עַל שְׁיִשׁ לוּ יִסּוּרִין. וּבָן לְעַתִּיד לְבוֹא צָעַר הַבּוֹשָׁה גָדוֹל מִאֵד, וְאַפְלוֹ בְּלָיִסּוּרִים גְּבוֹהָה מִחְפְּתָה שֶׁל חֶבְרוֹן - אֹזִי לְאוֹתָה בְּזִישָׁה, אֹזִי לְאוֹתָה בְּלֶמֶת, כִּמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבָוֹתִינוּ, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה (בְּבָא בְּתָרָא ע"ח), וְאָמָרוּ שָׁם: פְנֵי מִשְׁהָ בְּפְנֵי חֶמֶת, פְנֵי יְהוָשָׁע בְּפְנֵי לְבָנָה, אֹזִי לְהַזְּהַבְּתָה בְּזִישָׁה, אֹזִי לְהַזְּהַבְּתָה בְּלֶמֶת וּכְיוֹ; מִבְּלָיִסּוּרִים שְׁבַזְוּ אִיד יִתְבִּישׁוּ הַחֹזֶטֶאים, רְחַמְנָא לְצַלְזָן. וְאִם הוּא בְּמִדְרָגָה שְׁאֵין צָרִיךְ לְהַתְבִּישׁ מִשּׁוּם אָדָם - יִשְׁלַׁחְתָּבִּישׁ מִהַּקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה, בְּיִהְיֶה הַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה כּוֹבֵר מִתְּים וּכְיוֹ, הַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה מִבְּקָר חֹזֶלים וּכְיוֹ, וְשָׁאָר מִצּוֹת הַתֹּרֶה שְׁחַשְׁבָוּ רְבָוֹתִינוּ, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה: הַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה כִּמוֹ שָׁאָמָרוּ רְבָוֹתִינוּ, זָכְרוֹנוּ לְבָרְכָה: מִגְּיוֹן שְׁהַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה מִתְּפִלָּל וּכְיוֹ, וְמַאי מִתְּפִלָּל? יְהִי רְצֹן מַלְפָנֵי וּכְיוֹ. וּבּוֹדָאי שְׁהַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה מִקְיָם מִצּוֹת הַתֹּרֶה וִתְּפִלָּה, כִּמוֹ שְׁרָאֵי לְהַקְדּוֹשָׁ-בְּרוּךְ-הָזָה. וּבְמַה רְחוֹק בֵּין קְיֻם הַתֹּרֶה שֶׁלּוּ וּבֵין תְּפִלָּה שֶׁלּוּ לְתֹרֶה וִתְּפִלָּה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, בְּיִכְלֵל אֶחָד עֹזֶב הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ לְפִי מִדְרָגָתוֹ בְּבָחִינָת נְעָשָׁה וּגְשָׁמָע, הִנּוּ תֹרֶה וִתְּפִלָּה כְּגַ"ל:

תְּקַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר ח' קנו פָּזָה רַצִּית אֶצְבָּל "אֱנֹר אֲשָׁר מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר מִסְפֵּרִי רַבָּבוֹ אֲזֶה תִּקְוֹן לְפָלֶל" ח' קנו "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע' הַזֹּאת "נְצָחָת וְאֶגֶּז" שְׁעִיר יִשְׂבִּת תִּיקְוּן המידות 30

בָּעֵת שֶׁהַתְּחִיל לִזְמַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת, הַתְּחִיל מִזְהָה הַעֲגִינָן הַכְּתֻוב בָּאָן, מַעֲגִינָן הַגּוֹ-עַדְן וְהַגִּיהָנָם וְצָעֵר הַבּוֹשָׁה וְכוֹי בְּגַ"ל, עד שְׁגָבָנָם בַּעֲגִינָן תּוֹרָה וְתִפְלָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ בְּעַצְמוֹ, בְּכְתֻוב בָּאָן, וְאַחֲרַכְךָ גָּבָנָם עַל-יִדְיָזָה מַעֲגִינָן לְעֲגִינָן עד שָׁגָמֶר בָּל הַתּוֹרָה הַגַּ"ל. אֲדָבָשָׁעָה שְׁבָתְבָתִי לְפָנָיו תּוֹרָה זוֹת, הַפָּה הַדָּבָר קָצָת וְצֹהָה עַלְיָה לְהַתְּחִיל הַתּוֹרָה מַעֲגִינָן 'חֹתָם בַּתּוֹךְ חֹתָם' בְּגַ"ל, וְהַשֵּׁם יוֹדֵעַ בְּזֶגֶת:

מְרוֹמָם הַזָּא אֱלֹהִין בְּקִדְמִיתָא וּבִתְרִיבָתָא, דִי צְבִי וְאַתְּרָעִי בֵּין זְמָרְלִין אָזְרִיתָא, דִי זְכִינָא לִסְמִימָא סְפָרָא דְצִנְיעָזָתָא. בְּעֵין גְּרִים יַדְגָּא, קִדְמָא אֱלֹהִגָּא, דִי יַעֲמֵד לְגָא לִימִינָא, לְהַתְּחִיל וְלִגְמַר רְזִין עַלְאַיִן הַגְּנוֹזִים בְּסָבִי דְבִי אַתְּזָגָא:

שְׁקָרֶר קָצָאָר כְּקָצָטֶץ מְזֹהָרְיָא כְּעַזְבָּנָא:
טו תָּקוֹן שְׁגַי הַחֹתָמוֹת הַגַּ"ל שְׁהָם חֹתָם בַּתּוֹךְ חֹתָם גַּתְתָּקָנָין בַּיּוֹם בְּפּוֹר וְהַוְשָׁעָנָא רַבָּה בְּיַדְוֹעַ. וּבָל זֶה הוּא עַל-יִדִי הַקּוֹלוֹת דְקָדְשָׁה בַּי אֹז צֹעָקָין יִשְׂרָאֵל קּוֹלוֹת, וְעַל בָּזָן תְּשִׁירִי בְּגִימְטְרִיא שְׁתִּי פְּעָמִים חֹתָם עִם שְׁתִּי הַתְּבֹזּוֹת, וְגַךְרָא יִרְחָה הַאִתְגִּים (מִלְכִים-א ח' ב') מַלְשָׁזֶן תְּקִיפּוֹת וְעֹזּוֹת. וְאֹז תְּזַקְעֵין בְּשׂוֹפֶר וּקְול הַתְּקִיעָות הוּא גָם בָזָן בְּחִינָת עֹזּוֹת דְקָדְשָׁה שְׁעַל-יִדָּיה, גַשְׁבָּר עֹזּוֹת דְסִטְרָא אַחֲרָא בְּפִרְטָה וּבְכָל הַגַּ"ל. וּבָזָן בְּלַהֲקּוֹלוֹת דְקָדְשָׁה. וְעַל בָזָן בְּתְשִׁירִי שְׁמַחַת יִשְׂרָאֵל בַי עֹזּוֹת דְקָדְשָׁה הִיא עַל-יִדִי שְׁמַחַת כְּגַ"ל בַּמּו שְׁבָתֻוב: "בַי חִדּוֹת ה' הִיא מַעֲזָבָם" (גַּחֲמִיה ח' י').

וְגַם הַמִּקְרָא הַזֶּה גָאָמֵר עַל רַאשׁ הַשְׁגָה:

יז צְרִיךְ הָאָדָם לְהַתְּبִּישׁ מַאֲדָל לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ שְׁלָא לְעַשׂוֹת נֶגֶד רְצֹנוֹ חָם וְשָׁלוֹם מְכַל-שְׁבָן שְׁלָא לְעַשׂוֹת אֵיזָה חִטָּא וְעַזָּן חָם

וּשְׁלוּם. וְאֵם לֹא יִמְשִׁיךְ עַלְיוֹ בְּוֹשָׁה דְּקָדְשָׁה בְּעוֹלָם הַזֶּה יִתְבִּישְׁ
בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁזֶה קַשֶּׁה מִכֶּל הַעֲגָנָשִׁים. כִּי צַעַר הַבְּוֹשָׁה לְעַתִּיד
לְבוֹא קַשֶּׁה מִאֵד מִאֵד וְהַזָּא קַשֶּׁה יוֹתֵר אַפְלוֹ מַעֲגָשׂ הַגִּיהָנָם הַמְּרָ
הַשָּׁם יִשְׁמַרְנוּ. וְאַפְלוֹ כֹּל צַדִּיק יִתְבִּישְׁ בְּפָנָיו חַבְרוֹ הַגָּדוֹל מִמֶּנוּ
בְּמַעַלָּה וְאָמָרוּ חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה עַל זה: 'אוֹי לְאַזְתָּה בְּוֹשָׁה
אוֹי לְאַזְתָּה בְּלֹמַה' (בְּבָא-בְּתְרָא ע"ה). מִבְּלַשְׁבָּן וּבְלַשְׁבָּן אִיךְ
יִתְבִּישְׁוּ הַחֹטָאים חַם וּשְׁלוּם שֶׁאֵי אָפָשָׁר לְשָׁעָר בְּעוֹלָם הַזֶּה גָּדָל
הַצַּעַר וְהַמְּרִירּוֹת שֶׁל הַבְּוֹשָׁה הַזֹּאת בְּעוֹלָם הַבָּא רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן.
וּבְשַׁזְׁבָּחָה לְבְוֹשָׁה דְּקָדְשָׁה הַגְּלָל עַל-יְדֵי זה זֹכָה לְתִפְלָה וּשְׁמָחָה
וּעֲזֹות דְּקָדְשָׁה וְלַהֲתִקְרָב וְלַהֲכִיל בְּצַדִּיקִי אַמְתָה וּלְקַבֵּל מִמֶּהָם
אָמוֹנָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּגַ"ל:

קְרָרָה חַיְא פְּזַקְעָרְיוֹן הַשְׁלָמָה

כַּז (כד) פָּעָם אָחֵד נִסְעָה לְמַעַדְוּעַדְיוֹקָע וְגַתְעַכְבָּ בְּדָרְךָ וְלֹא הָגִיעַ
עַל שְׁבָת וְהַכְּרָח לְשִׁבּוֹת בְּכֶפֶר הַאַלְאָוּקוֹיְקָא סִמוֹךְ
לְמַעַדְוּעַדְיוֹקָע. כִּי הַפּוֹסִים גַּתְיִגְעָו וְלֹא הַיּוֹ יִכְוֹלִים לִיְלַךְ
וְגַתְאָחָר עד שְׁבָא סִמוֹךְ לְהַדְלָקָת גְּרוֹת מִמְשָׁ לְכֶפֶר הַגְּלָל.
וְאַחֲר-כֵּד בְּשַׁבָּא לְבִיתוֹ לְבָאָן סִפְרָ לְפָנֵינוּ כֹּל הַמְעָשָׁה הַזֹּאת
בְּאֲרִיכּוֹת גָּדוֹל.

וְאָמָר שְׁבָעָת שְׁהַלְכוּ הַפּוֹסִים סִמוֹךְ לְעַרְבָּ וְהַזָּא הָיִהְיָה רֹצֶחָ
שִׁירָוֹצָו בְּמַהְיָרוֹת גָּדוֹל אֲבָל הַם לֹא רָצֶח לִיְלַךְ וְאָמָר שְׁהִיְהָה דָוָמָה
כְּמוֹ שְׁבֹורְחֵין בְּחַלּוֹם שְׁגַדְמָה לְהָאָדָם שְׁצָרִיךְ לְבָרָח וְאֵי אָפָשָׁר
לוֹ לְבָרָח בְּשָׁוָם אָפָן בְּיַדְוֹעַ בְּחוֹשָׁ שְׁבָד דָרְךָ הַחַלּוֹם. כֵּד הָיִהְיָה לוֹ
אוֹ וְהִיְהָה לוֹ צַעַר גָּדוֹל מִאֵד שְׁלָא יָבֹא לִיְדֵי חַלּוֹל שְׁבָת חַם וּשְׁלוּם.
וְגַדְמָה לוֹ בְּשָׁעָת גְּסִיעָתוֹ כְּמוֹ שְׁמוֹלִיבִין אֶת הָאָדָם לְגִיהָנָם שְׁאֵז
בְּוּדָאי הַפְּחָד גָּדוֹל עד אֵין סֻוֹף, כֵּן מִמְשָׁ פְּחָד זה הָיִהְיָה עַלְיוֹ מִחְשָׁשָׁ

זֶה נָתַן וְלَا יַעֲבֹר

אֵיךְ מִשְׁפָּטְךָ תְּצִוָּה שְׂדֵךְ אֵיךְ רְבָנָה תְּקֹזֵךְ לְפָלָא

ח'ק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" צָצְ"ל "אֵיךְ מִשְׁפָּטְךָ תְּצִוָּה שְׂדֵךְ רְבָנָה תְּקֹזֵךְ לְפָלָא"

30 "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נְצָחָת וְאֱגָזָה" ש"ע יִשְׁכַּת תִּיקְוֹן המידות בְּלֹא קְרָבָה.

חולול שבת חם ושלום.

ומכלל בדבריו הבוגתי קצת מלשונו עצם הפחד של האדם בשעה שמליבין אותו לגיהם חם ושלום. ואילו אפשר לצייר זאת בכתב כי לפל דבריו פעים והפליג מעצם הפחד הגדול והגורא עד אין סוף ואין תכליות שפוף על האדם בעת מליבין אותו לגיהם חם ושלום. וממש פחד זה היה עליו או מחתמת שהיה מתירה שלא יבוא לידי חולול שבת חם ושלום, ומהמעשה הזאת הייתה חיתה בחרף קדם שבת שירה.

ויש בזה ספר שלם. כי עבזב של רבנו זברונה לברכה לא היה דבר ריק בפרט בעת שגשע על שבת שירה, ובבר היה אנשיו מקבצים שם ממה עירות והוא היה צרייך לומר תורה תודוש והגוראה מאד ולעשות ולתקן מה שהיה עושה ומתוך בתורת הקדושה ועסוקו עם אנשיו. ואמר שבבל עת הקבוץ שהוא צרייך לומר תורה לפניו אנשיו, איזי ממש הרعش והפחד שיש על כלל ישראל בערב יומכפור לעת ערב בעת שהולכין לבית-הכנסת, ממש פחד ורעש זה נופל עליו באותו השבת או יום טוב שהוא צרייך לומר תורה ברבים.

ואחר הרعش הגדול הזה שכבר מוכן לbow על שבת שירה בדרך מה שננים ופתאים גתעכ卜 ושבת בפרק הוא ואנשיו שגשעו עמו, ועוד קצת אנשיים שבבר באו לקרהתו, כלם הברחו לשבת בפרק הניל. ולא היה להם מה לאכל ולשתות, והברחו לאכל חלה של דגן ולקdash על החלה. כי לא היה שם כום לקdash על היין שרף, ואפלו סכין ושות כלאי אכילה לא היה להם. והוא זברונו לברכה ספר אחר-כך כל סדר השבת שהיה שם בארכיות.

אחר שָׁבַת נָסַע לְמַעַדְוָעַדְיוֹקָע, וּבַיּוֹם שְׁגִי הַיָּה חַמְשָׁה עַשֶּׂר בְּשִׁבְט וְעַשְׂוֵו סְעֻדָּה וַיַּשֵּׁב אֹז עַם אֲנָשָׁיו וַיֹּאמֶר אֹז הַתּוֹרָה שְׁהִיא צְרִיךְ לְזֹמֶר לְפִגְיָהֶם. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לִיְדָע דָּבָר אֶחָד מִמֶּה שֶׁעָבָר עַל רַבְגָּנוֹ זְכַרְנוֹ לְבָרְכָה בְּכָל פָּעָם, כי בְּכָל מַאֲרֻעָותָיו הִי סְדוֹת נֹרְאֹת נְפָלָאות וְעַצְוֹמוֹת מַאֲד:

כך (כח) אחר שָׁבָא מַלְמַבְּרָג לֹא נָסַע עוֹד עַל הַאֲזָקְרִיבִּיגָע לְזֹמֶר תּוֹרָה כְּדִרְפָּו מַקְדָּם מִחְמָת הַחֹלְאָת, וּפָעָם אַחַת הַיָּה מִסְפָּר בְּשִׁבְט שִׁירָה מַעֲגִינָן שְׁבִּיעִים הַקּוֹדְמִין הַיָּה נָסַע עַל הַמִּדְיָנָה בְּעָתִים הַלְלוּ וְהִיא אָוּמֶר שְׁמַתּוֹרָה נְפָלָאת וּכְוּ. וְהִיא מִסְפָּר בְּמַתְגַּעַגָּע, וַיֹּאמֶר שְׁבַשְׁהִיא יוֹשֵׁב עַל הַעֲגָלָה הַיָּה עֲגִינָן מִיחָד, וּבְשִׁהִיא בָּא לְעִיר שְׁגַסְעַ לְשָׁם וַיַּצָּאוּ לְקַרְאָתוֹ וְעַשְׂוֵו לוֹ בְּבּוֹד הַיָּה נְעָשָׂה עֲגִינָן אַחֲר, בְּשַׁגְבָּנָם אֶל הַעִיר הַיָּה עֲגִינָן אַחֲר, בְּשָׁאָמֶר תּוֹרָה שְׁמַתּוֹרָה הַיָּה עֲגִינָן אַחֲר, אַחֲר-כֵּךְ בְּשַׁקְבָּל מִעוֹתָה הַיָּה עֲגִינָן אַחֲר, וְחַשְׁבָּבְכָּא בְּזָה כִּמְהַעֲגִינִּים שְׁבָכָל פָּעָם הַיָּה עֲגִינָן אַחֲר, וְהַמּוֹבֵן מִדְבָּרְיוֹ שְׁהִיא לוֹ בְּעֲגִינָן הַגְּסִיעָה עַבְדָּה מִיחָדָת נְפָלָאת וְנֹרָאָה מַאֲד בְּכָל עֲגִינָן בְּפִגְיָה עַצְמָוָה הַז בְּהַגְּסִיעָה הַז בְּהַכְּבּוֹד וּכְוּ וּכְוּ בְּגַ"ל:

פְּלַר הַאֲלָף-פְּלַזְתּוֹן

ג. עַל-יְדֵי הַגְּגָגִים שִׁישׁ בְּהָם קֹול בְּכִיה, יִכּוֹלִים לְהַזְצִיא הַשְׁבּוּיִם, בְּחִינַת מֹצִיאָה אָסִירִים בְּכֹשְׁרוֹת. ל. עַל-יְדֵי הַגְּגִינָה אָדָם גַּכָּר, אֲםַקְבָּל עַלְיוֹ עַל תּוֹרָה. כ. מַה בְּשָׁאָדָם שׂוֹתָה, מִתְחִיל לְזֹמֶר וְלַגְגָן וְלֹא כֵן בְּאֲכִילָתוֹ, מִחְמָת שָׁאָמְרוּ שִׁירָה עַל הַבָּאָר, וְלֹא אָמְרוּ שִׁירָה עַל הַמִּזְבֵּחַ.

ח'ק נָתַן וְלَا יִעֲבֹר ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר פֶּזֶחֶת אֶצְבֵּעַ
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר מִזְמָרָה שְׁדֵךְ אֶצְבֵּעַ
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר רְבָבָה אֶצְבֵּעַ
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר תְּקֹזָה אֶצְבֵּעַ
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר לְפָלָה אֶצְבֵּעַ
ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר "ח'ק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת נצחת ונצח' ישיבת תיקון המידות 30

בְּסִיוּן

ה'לך טני ה. ה'ג'פִיוֹן הוּא בְשִׁבְיל לְגָדֵל וְלִפְרָסָם אֶת הָאָדָם. כ. מֵי
שָׁאַיָּן בְמַעְלוֹת הַצְדָקָה, וְגַם אַיָּן לוֹ זִכְוָת אָבוֹת, וְרוֹצָחָה לְקָרְבָ אֶת
בְגִיאָאָדָם לְעַבּוֹדָת הַשֵּׁם יְתִבְרָה, יִשְׁמַר אֶת עַצְמוֹ מִגְסִיּוֹנוֹת,
וּבְפִרְטָה שֶׁלֹא יַתְקַגֵּאוּ בּוֹ הַרְשָׁעִים. ג. מֵי שַׁהֲוָא שׂוֹלֵט בְּיִצְרוֹ, בְּנֵיו
אַיָּגָם יוֹצָאִים לְתִרְבּוֹת רַעָה, וְעַל-יִדִי זֶה מִמּוֹנוֹ נִתְבָרָה, וְעַל-יִדִי
זֶה לֹא יִבּוֹא לִידֵי גַּפְיוֹן.

גֵר תִּמְיד

ה'לך טני ה. בְזִכְוָת גֵר תִּמְיד הַדּוֹלָקִים בְשִׁמְנוֹזִית, גַצּוֹלִין מִגְזָרָת
שֶׁמֶד.

סְפִירַת הַעֲמָר

ה'לך טני ה. עַל-יִדִי סְפִירַת הַעֲמָר גַצּוֹלִין מִגְרוֹשׁ. כ. בִּyoתְר צִרְיךָ
לְהַזְהָר לְטַבֵּל לְקָרֵיו בִימֵי עַמָּר. ג. בְסְפִירַת הַעֲמָר יִכּוֹלִין לְהַכְנִיעַ
אֶת הַמָּסּוֹר. וּסִימָן: לְעַמָּר - רְאֵשִׁי תְבּוֹת מַאֲיִגָּרָא רְיִמָּא לְבִירָא
עַמִּיקָתָא.

סָוד

ה'לך טני ה. עַל-יִדִי עַיּוֹן עַמְקָה בְסּוֹדוֹת הַתּוֹרָה יוּבָל לְפֶקַד עֲקָרוֹת
וּלְרָפָאות חֹלָאת חֹק.

סְפִר

ה'לך טני ה. מֵי שִׁיש בִּידֹו לְחַבֵּר אֵיזָהוּ סְפִר וְאַיְנוּ מְחַבְּרוֹ, זֶה
כָמוֹ שְׁכּוֹל בָגִים. כ. אַלּו הַמְחַבְּרִי הַסְּפָרִים - צִרְיךָ לְהַם לְשֻׁקָל

במישך את דברי הספר, אם יש בהם כדי ספר, כי עקר הספר אינו אלא אלו הדברים, הפעםם בהתקשרות הנסיבות בבחינת: "זה ספר תולדות אדם", ואם יש בו מעט בהתקשרות הנזכר לעיל, אין בו כדי ספר. ג. מביני מדע יכולים להבין, בש្យאים בספר הדושין אורייתא, אם בעל המחבר חדש אלו ההורגון בעצמו, או שכבר היה לעוזרים שחידש אלו ההורגון. ומחמת שלא היה בהם כדי ספר, נתגה לבעל המחבר אלו ההורגון, כדי להברם בספרו, אבל באמת לא טרחה על אלו ההורגון, כי בא לו בגקל, כי כבר היה מי שטרח בשביבים והביא אותם לנגי.

פרק ששהות קרבין חמשה

נבר מבל הדברים צועק בבוד השם יתברך כי מלא כל הארץ בבודו ואפלו מספורי הגויים צועק גם כן בבוד השם יתברך כמו שכחוב (תהלים צו-ג): "ספרן בגויים בבודו", שאפלו בספרורי הגויים צועק בבוד השם יתברך כי בבודו יתברך צועק תמיד וкорא ומרמז להאדם שייקרב אליו יתברך, וזה יתברך יקרב אותו ברוחמים באהבה ובחבה גדולה וזה שהאדם נתלהב לפעים בתוך תפלה ומתחילה להתפלל בהתלהבות וחשך גדול ותפלתו שגורה ומרקזה בפיו, זה אור השם יתברך בעצמו יוכל שגתلبש בו וקורא אותו לעובdetו יתברך כי זה התלהבות שהאדם מתלהב בתפלה זה בחינת השם יתברך בעצמו יוכל בחינת: "הוא תהלהך והוא אלקיך" (דברים י כ"א), יתברך הוא בעצמו תהלה בתפלה ולפעמים האדם מתפלל לפני השם יתברך יוכל וגם כשהשם יתברך מסתלק ומתרחק חם ושלום, מן האדם, הוא צרייך גם כן להתפלל ולהשליך התפלות אחריו

זֶלְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' קְמַנְכָּן פְּזָהָרְצָ'ת זְצָ"ל "אֲזָר אֲשָׁר מִקְוֹה שֶׁרֶד בְּאַחֲרֵי רַבְבָּע עֲזָהָר תְּזִקְנָה לְפָלָ"ג"

"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂבִּית תִּיקְוֹן המידות 30

וַתִּתְבְּרֹךְ בְּחִינָת: "הַשְׁלֵךְ עַל ה' יְהָבָד" (תְּהִלִּים נ"ב-כ"ה), שְׁצָרִיךְ לְזַרְקֵן וְלֹא הַשְׁלֵיךְ אַחֲרֵיו יַתִּבְרֹךְ תְּפִלוֹת כִּשְׁהוּא מִסְתָּלֵק וּמִתְרַחֵק מִן הָאָדָם וַזָּה בְּחִינָת: 'זְכָאָה מֵאָן דִּידַע לְזַרְקָא חָצֵין' וּכְוֹי הַמּוֹבָא בְּתֻקּוֹנִים (תקוֹן כא) שְׁצָרִיךְ לְזַרְקֵן אַחֲרֵיו יַתִּבְרֹךְ תְּפִלוֹת בְּגַזְבָּר לְעֵיל:

נָגַם מֵשִׁיחַ לוֹ אַמּוֹנָה-חִיּוֹן חִיּוֹן וְהַזָּא מִבְּלָה יְמִינָה יְמִינָה בְּטֹבָב תָּמִיד כִּי כִּשְׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּרָאֵי וַיֵּשׁ לוֹ טֹב בְּוֹדָאי טֹב לוֹ וְאַפְלוֹ כִּשְׁאַיִגּוֹ בְּהָדָה הַיִּנוּ שְׁאַיִן מִתְנַהָג לוֹ בְּסֶדֶר וַיֵּשׁ לוֹ יִסְׁוּרִין חַם וְשָׁלוּם) גַּמְ-כָּן טֹב, כִּי הַזָּא בְּטֹוח שָׁאָפָ-עַל-פִּיכָּן הַשֵּׁם יַתִּבְרֹךְ יַרְחָם עַלְיוֹ לְהָבָא וַיַּיְטִיב אַחֲרִיתוֹ כִּי מַאֲחָר שְׁחַפֵּל מַאֲתָתוֹ יַתִּבְרֹךְ בְּוֹדָאי הַפְּלֵל לְטֹבָה אַבְלָמִי שְׁאַיִן לוֹ אַמּוֹנָה חַם וְשָׁלוּם, חִיּוֹן אַיִגּוֹן חִיּוֹן כָּלֶל כִּי תְּכַף בְּשֻׁעוּבָר עַלְיוֹ אֵיזָה רַעַת שׁוֹב אֵין לוֹ שָׁוּם חִיּוֹת, כִּי אֵין לוֹ בַּמָּה לְנִיחָם עַצְמוֹ כָּלֶל מַאֲחָר שְׁאַיִן לוֹ אַמּוֹנָה כָּלֶל, וְאֵין לוֹ שָׁוּם חִיּוֹת וְשָׁוּם טֹב מַאֲחָר שְׁהוֹלֵךְ בְּלֵי הַשֵּׁם יַתִּבְרֹךְ וּבְלֵי הַשְּׁגַּחָה רְחַמְנָא לְצַלֵּן אַבְלָל עַל-יָדֵי אַמּוֹנָה מֵה טֹב וַיְפֵה הַחִיּוֹת שְׁלֹזֶה בְּגַ"ל:

נְדַהְיָם יַתִּבְרֹךְ אֵינוֹ עֹזֶשֶׁה שְׁנֵי פָעָמִים דָבָר אֶחָד כִּי אַפְלוֹ גְּלִגּוֹלִים אֵין זוֹאת הַגְּשֵׁמָה נְתַגְּלָגְלָת פָּעָם שְׁנֵיהֶן בְּמוֹת שְׁהִיא אֶרְךָ זֹאת הַגְּפֵשׁ עִם זֶה הַרְוֹתָח וּבְיוֹצָא בָּזֶה כִּיְדוּעַ גַּמְצָא שְׁעַבְשָׁו כִּשְׁזֶה הַגְּפֵשׁ מִתְקַבֵּץ עִם רֹוח אַחֲר וּבְיוֹצָא בָּזֶה, שׁוֹב אֵין זֶה מֵה שְׁהִיא קָדָם, כִּי אֵין הַשֵּׁם יַתִּבְרֹךְ עֹזֶשֶׁה שְׁנֵי פָעָמִים דָבָר אֶחָד:

סְפָר שְׁלָהָז שְׁרָאָז הַזְּמָנָה

(יל) אֵין מְדֻלִּיקִין נֶר שֶׁל הַדְיוֹת מִנֶּר שֶׁל בֵּית הַכְּנָסָת וַיֵּשׁ מֵי שָׁאוּמָר דְהָמָ בְּעֵוד שְׁדוּלִיקִין לְמִצּוֹתָן אַבְלָל כְּשָׁצָרִיךְ לְכִבּוֹתָן מוֹתָר: הָגָה מֵיהּוּ לֹא נְהַגּוּ לַיְזָהָר בְּכֶד וּמְדֻלִּיקִין בְּהַזָּן נֶר שַׁהְוָא לְצֹרֶךְ גָּדוֹל וְאַפְשָׁר גַּכְכָּבָד שְׁדַעַת בֵּית דִין מִתְנָה בְּכֶד וְכֵן בְּכָל הַדְבָּרִים שְׁנָהָגּוּ לְהַקְלָה

בדברים כאלו והוא מהאי טעמא (פסקין מהרא"י סימן רכ"ה): (טו) בני ברך שקנו ספר תורה והתנו שם יצא אחד מהברך שהנשאים יתנו לו חלקו והוקרו בספרים אם יצא אחד מהם אין גותניין לו אלא מה שנתן בלבד:

סימן קנה (א) אחר שיצא מבית הכנסת ילך לבהמ"ד ויקבע עת ללימוד וצריך שאותו עת יהיה קבוע שלא יעבירנו אף אם הוא סבור להרוויח הרבה: הגה ואף מי שאינו יודע ללימוד ילך לבהמ"ד ושכר הליכה בידו או יקבע לו מקום וילמוד מעט במה שידוע ויחשוב בעניינו ובנים לבבו יראת שמים (הר"י פ"ק דברכות): (ב) קודם שיילך לבהמ"ד יוכל לאכול פת שחרית אם הוא רגיל בו וטוב שירגיל בו:

סימן קנו (ח) אח"כ ילך לעסקיו דבל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטללה וגוררת עון כי העוני יעבירנו עד כונו ומכל מקום לא יעשה מלאכתו עיקר אלא עראי ותורתו קבוע זה וזה יתקיים בידו וישא ויתן באמונה ויזהר מלהזכיר שם שמיים לטללה שבכ"מ שהזכרת השם מצויה מיתה מצויה ויזהר מלישבע אפילו באמת שאף עירות היו ליגאי המליך וכולם נחרבו בשבייל שהיו נשבעים שבועות אע"פ שהיו מקיימים אותם ויזהר מלהשתתף עם הכותים שמא יתחייב לו שבועה וועבר משום לא ישמע על פיך: הגה ויש מקובלין בעשיית שותפות עם הכותים בזמה"ז משום שאין הכותים בזמן זה נשבעים בע"א ואע"ג דמצורין הע"ז מכל מקום כוונתם לעושה שמיים וארץ אלא שימושתוין שם שמיים ודבר אחר ולא מצינו שיש בזה משום לפני עור לא תתן מכשול דברי אינט מוזהרין על השיתוף (ר"ז ספ"ק דעת ז' ור' ירוחם ני"ז ח"ה ותוס' ריש פ"ק דברכות) ולשאת ולחת עמם ללא שותפות לכ"ע שרי ולא יום חגייהם: (הגחות מימיוני פ"ק

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

א' קְסָל בְּאַפְתָּר פֶּזֶחֶת זַצְ"ל "אֲזֶר אַפְתָּר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲזֶר פֶּסְפָּרִץ רַבְנָן עַזְּהָה תְּזִקְנָה לְפָלָן" →
ב' קְסָל "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַזָּכָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות →

מהלכות ע"ז) (ועיין בו"ד בהלכות ע"א סימן קמ"ז):

סימן קנז (ה) כשהגיע שעה רבעית יקבע שעודתו ואם הוא ת"ח ועובד בלמודו ימתין עד שעה זו. ולא אחר יותר דהוי כורךaben להמת אם לא טעם מיד בצרף:

סימן קנחה (ה) כשהשכבה לאכול פת שمبرכין עליו המוציא יטול ידיו אפילו אינו יודע להם שום טומאה ויברך על נטילת ידים אבל לפת שאין מברכין עליו המוציא כגון לחמניות (פי" סטורת"י בלעדי) דקות או פת הבאה בכםין (פי" פת עשויה עם צוקארו ושקדים ואגוזים) ואינו קובע שעודתו עליהם אין צריך נטילת ידיים: (ג) יש מי שאומר שאם אינו אוכל אלא פחות מכביצה יטול ידיו ולא יברך: (ג) אם אוכל פחות מכזית יש מי שאומר שאין צריך נטילה: (ל) אם אוכל דבר שטיבולו באחד משבעה משקין שסימנים י"ד שח"ט ד"ם (דהינו יין דבש שמן חלב טל דם מים) ולא נתנגב ואפילו ידיו נוגעות במקום המשקה צריך נטילה ללא ברכה: הגה ואפילו אינו מטבל רק ראש הירק או הפרי אף"ה יטול ללא ברכה (ב"י): (ה) הנוטל ידיו לפירות Hari זה מגמי הרות: הגה ודוקא שנוטל בתרות חיוב אבל אם נוטל משום נקיות שלא היו ידיו נקיות מותר (הגהת סמ"ק). ובשער צלי יש מי שנראה מדבריו אע"פ שמהל טופח עליו דין כפירות ותבשיל מחתמים והם נגוביים דין כפירות: (ו) השותה א"צ ליטול אפילו ידו אחת (ועיין לעיל סימן ק"ע):

פְּנַךְ רְקָעָטִי תְּפִלָּות הַעֲזָבָן:

תלגן: ובכון תרחים עלי אבי אב הרחמן אב החסד, ותושיעני ותעוזני מהרה ותחמל עלי בcharmלה הגדולה, ובחייבנו תיד האמתאים ותזבני מעטה לתקון הכללי שהוא תקון הברית ותמלח ותסלח לי על כל עונשתי וחטאתי ופשעי שחטאתי ושעוני

וְשֶׁפְשַׁעַתִּי לְפִגְיָה וּבְפֶרֶט מַה שְׁפָגָמָתִי לְפִגְיָה בְּפָגָם הַבְּרִית קָדֵשׁ מַגְעָוָרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דָבָר וּמַעֲשָׂה, בְּרָאִית הַעֵין וּבְשִׁמְיעָת הָאָזֶן וּבְשִׁאָר חֻוְשִׁים, בְּשׁוֹגָג וּבְמַזִּיד בְּאֶنְסָם וּבְרָצָן, הַזֶּה הַפָּגָמים שְׁפָגָמָתִי בְּהַתֵּר, הַזֶּה הַפָּגָמים שֶׁל אָסָור, עַל הַכֶּל תְּמָחֵל וְתִסְלָח לִי אֶלְוָה סְלִיחֹות, חַנּוֹן הַמְּרַבָּה לְסָלָח וְתַעֲזֵרָנוּ וְתַזְשִׁיעָנוּ וְתַצְיִלְנוּ מַעַתָּה מִכֶּל מִינִי פָגָם הַבְּרִית וְתַקְדִּשָּׁנוּ בְּקָדְשָׁתָךְ הָעָלִיוֹנָה עַד שְׁאָזֶבֶת מִתְהֻרָה חֹשֶׁשׁ לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת:

תַּלְדָ: עַזְרָנוּ וְהַזְשִׁיעָנוּ אָבִי שְׁבִשְׁמִים, בַּי אִינִי יוֹדֵעַ כָּל מַה לְדִבָר, בַּי אֵין שָׁום לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שָׁאוֹבֵל לְפִרְשָׁ שִׁיחָתִי עַל יָדוֹ, רַק אָנִי צֹעָק אֶלְיךָ לְבַד בְּקוֹל מַר, זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה בְּאָנָחָה וּאָנָקָה, בְּשִׁזְעָה וּזַעֲקָה וּצַעֲקָה, בְּכֶל מִינִי קָולּוֹת וּצְעָקוֹת וּאֲנָחוֹת שְׁבָעוֹלָם "קֹלִי אֶל ה'" וּאַצְעָקָה קֹלִי אֶל ה'" וְהָאָזִין אֶלְיךָ קֹלִי אֶל ה'" אַזְעָק קֹלִי אֶל ה'" אַתְחַגֵּן אֶלְיךָ ה'" אַקְרָא וּאֶל ה'" אַתְחַגֵּן מַה בְּצָע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שְׁחָת, הַיּוֹדֵה עַפְרָה הַיְגִיד אַמְתָה" חֹסֶם וְחַמֵּל עַלְיִ, חֹסֶם וְרִחְם עַלְיִ עַזְרָנוּ וְהַזְשִׁיעָנוּ וּזְכָבָנִי לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאָמָת, בַּי עִינִי צְוֹפִיות לְרִחְמָיה וְחַסְדָּיה הָאֲמָתִים לְחַסְדָּה חָגָם, וַיְדִי פְּרוּשָׁוֹת לְחַגְינוֹתָתָיךְ וּכְלָעָוד נְפָשֵׁי בַּי אַזְעָק וּאַשְׁׁוּעָא אֶלְיךָ וְאַשְׁׁבָ וְאַיְחָל וְאַצְפָּה לְרִחְמָיה, אָמָם בְּבָנִים אָמָם בְּעָבָדים אָמָם בְּבָנִים רְחָם עַלְיִ בְּרִחְם אָב עַל בָּנִים, וְאָמָם בְּעָבָדים עִינִי לְךָ תְּלוּוֹת עַד שְׁתַחַגְנִי וְתַזְכִּיאָנִי מִפְסָגָר וְתַחְלִצְנִי מִפָּגָם הַבְּרִית וְתִמְלַט נְפָשֵׁי מַגִּי שְׁחָת וְתַשְׁמְרָנִי וְתַצְיִלְנִי מַעַתָּה מִכֶּל מִינִי פָגָם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלָם, בִּידִים וּבְרַגְלִים וּבְעִינִים וּבְשִׁאָר חֻוְשִׁים, בְּמַחְשָׁבָה דָבָר וּמַעֲשָׂה בְּכָלָם אָזֶבֶת לְהִזְוֹת קָדוֹשׁ וּטַהּוֹר מִכֶּל מִינִי פָגָם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלָם וּתְזַבְנִי מִתְהֻרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאָמָת בְּתִכְלִית הַשְּׁלִמוֹת בְּמִדְרָגָת צְדִיקִים אֲמָתִים, עַד שְׁאָזֶבֶת עַל-יְדֵי תַקּוֹן הַבְּרִית, לְתַקּוֹן כָּל הַחֲטָאים וְהָעֻנוֹת

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קסו אֲשֶׁר פִּזְחָרֶת זֶקְןָ לְ "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶדֶת מִסְפָּרִי רַבָּה עַזְהָה תַּקְוֹז לְפָלֶל" →

30 → "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּזָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות

וְהַפְּשָׁעִים שְׁחַטְּאָתִי וְשֻׁעְוִיתִי וְשִׁפְשָׁעָתִי לְפִנֵּיה, וְכֹל מִינֵּי פְּגָמִים שְׁפָגָמָתִי בְּשָׁסֶם הַלְּאָוִין שְׁבָתּוֹרָה שְׁהָם בְּגַד שָׁסֶם הַגִּידִין כָּלִם אֲזֶבֶת לְתַקּוֹן עַל יְדֵי תַקּוֹן הַבְּרִית שְׁהָוָא בְּלִילִוֹת הַגִּידִין, שְׁהָוָא תַקּוֹן הַכְּלָלִי וְאֲזֶבֶת לְתַקּוֹן וְלִזְכָּה בְּכָל הַדְּמִים שֶׁל בְּכָל הַשָּׁסֶם הַגִּידִי, וְתַעֲבֵיר וְתַבְּטֵל וְתַסִּיר מִכֶּל הַדְּמִים שֶׁלְיַי בְּכָל מִינֵּי פְּגָמִים וְעַכְירֹות וְלִכְלּוּכִים שְׁהַטְּלָתִי בְּהָם עַל יְדֵי הַפְּגָמִים שְׁפָגָמָתִי בְּשָׁסֶם הַלְּאָוִין שְׁבָתּוֹרָה וּבְרָחְמִיךְ הַרְבִּים, תַסִּיר וְתַבְּטֵל בְּכָל מִינֵּי כְּתָמִים שְׁגַרְמָתִי לְהַשְּׁכִינָה בְּבִיכּוֹל עַל-יְדֵי תְגִבְּרָת הַדְּמִים הַרְעִים שְׁהַתְגִּבְּרוּ עַל-יְדֵי עֹנוֹתִי הַמְּרָבִים, עד אֲשֶׁר גַּרְמָתִי לְהַשְּׁכִינָה בְּבִיכּוֹל בְּחִינַת דָם גָדוֹת הַרְבָּה מִאֵד עַד אֲשֶׁר בְּעֹנוֹתִי יָרְדָה הַשְּׁכִינָה בְּגָלוֹת גָדוֹל מִאֵד וְגַרְמָתִי בְּעֹנוֹתִי הַרְבִים אֲפָרְשׁוֹתָא בֵין קְדֹשָא בָרֵיךְ הוּא וְשְׁכִינַתִיה "הִיא יָשַׁבָה בְּגּוֹים לֹא מֵצָאה מִגּוֹח" כְמוֹ שְׁבָתּוֹב: "חַטָּא חַטָּא הַרְוֹשָׁלים עַל כֵּן לְגִידָה הַיִּתָה":

תלה: רבונו של עולם מה אומר מה אדבר, האלקים מצא את עוני "פָּאַלְמָתִי דָוִמִיה הַחַשִּׁיתִי מְטוֹב וּכְאַבִי גַעֲבָר" חום וرحم עלי, ועשרה למענה ולמעון הצדיקים אמתאים, ולמעון שמה הגדול ולמעון צעקת ושאגת קדשא בריך הוא ושביגתיה כמו שבתוב: "ה' מפָרָום ישאג וממעון קדשו יתנו קולו, ישאג ישאג על נוהו" על נוה דיליה אנכי חטאתי והוא אסור באזקים והיא גם היא במר תזעך בגלוותה הגדול, אשר נפרדה מזרחה והיא צעקת בקול מר, "גַּהֲי בְּכִי תִמְרוֹרִים", קלני מר אשיכי קלני מזרועי "אוֹי לְנוּ בַי שְׁדָדָנוּ" אוֹי לנו על נפשנו "אוֹי גַּא לְנוּ בַי חַטָּאנוּ" אוֹי על ימינו וענותינו אוֹי לנו בַי אֲנַחְנוּ גַרְמָנוּ בְלַזְה, על-יידי חטאינו וענותינו ופשעינו המרבים והיא מגעלת בחובין דידן ולבושיה ובגדיה מלכלהים בכתרמים מענותינו מה נאמר ומה נדבר מלא רחמים טהור

עינים טוב ומטיב לכל חנון ורחום עיטה מה שטעשה, באפן שתקנו לתקן כל זה חיש קל מתרה וצגנו לתקן הברית בשלמות, באפן שאזבה על-ידי-זה לתקן כל הפגמים שבעולם ותמלח ותכפר לי על כל חטא ועונoti ופצעי ברחמייך הربים ותעורר ברחמייך הדעת דקדשה, ותשוד ממו לבוגנית לברר וללבן ולזבח כל הדמים של כל השם"ה גידון שלי, עד שיתתקנו כל הפגמים והקלוקלים שבhem וצגנו לזרק תקוגים לכל המקומות הצרים והדקאים שאפשר שיגיע לשם שם תקון ועל-ידי תקון הברית שצגנו ברחמייך, אזבה לזרק תקוגים גם לשם, עד שאזבה לתקן כל מיגי פגמים בשלמות גדול בתכליות התקון ברצונך הטוב באמת: